

NOVEMBER 1.**Mindenszentek ünnepe**

Mondják, hogy a szentek élete bánatos élet: nem szeretheti a virágos földet, a kék eget, az illatos rózsát, a csillámló márványt, nem mosolyog, és a halállal álmodik. Ellenkezőleg: szereti ezeket! De mivel a kék ég elborul, a rózsza elhervad, a márvány elporlik, szeretete ezeken túl terjed, és harmóniát teremt föld és sír, idő és örökkévalóság, rózsanyílás és elmúlás között.

Prohászka Ottokár pp.

A szentek : felül-ről adott válaszok az alulról jövő kérdésekre.

Hans Urs von Balthasar

„Akkora sereget láttam, hogy meg sem lehetett számolni. Minden nemzetből, törzsből, népből és nyelvből álltak a trón és a Barány előtt, fehér ruhába öltözve, kezükben palmaág. Harsányan zengték: Üdv Istenünknek, aki a trónon ül, és a Barány-nak!” (Jel 7, 9-10)

NOVEMBER 2. Halottak napja

A halál az EGÉSZ-nek felőlünk lát-szó oldala. A másik oldalt így hívják: feltámadás.

Romano Guardini

Miért ne élhetne örökké az a halandó, akiért az élő örök Isten meghalt?

Szent Ágoston

Halottak napja 1956.

Menj a térre, ahol fekszenek – mondták-
Csak menj oda, ha nem hiszed.
Elindultunk és néztük, hogy dörög
Egy helikopter a város fölött...

Kocsikon fegyver, tankok, katonák
Vonultak a Szabadság- hídon át.
A rádióban dobolt a gyászzena,
Szél fúj, a város vad lélegzete.

Esőben csillogtak a háztetők,
Amikor megálltunk a tér előtt.
Sötétedett már nem láttuk a vért,
Csak a gyertyák lobogtak a holtakért.

S nem tudtuk, hogy ki ölt és ki holt?
Hullt az eső, halottak napja volt!..

Tamási Lajos

NOVEMBER 26.**Krisztus király ünnepe**

Krisztus örök főpapsága és minden-ség fölötti királysága ünnepe. XI. Pius rendelte el 1925-ben a Niceai Egyetemes Zsinat 1600 éves jubileuma alkalmából. Ezen a zsinaton emelte ki ugyanis az Egyház Jézus istensége mellett az Ő valóságos emberségét is. Így az „Istenember”- t megilleti a teremtett világ és az emberi társadalom fölötti uralom is.

Az evangéliumokban kezdettől fogva királyként szerepel (Lk.1,32-33 , Jn 18,33-37).

A szentmise Glóriájában így énekelünk: „Te az Atya jobbján ülsz: Irgalmazz nekünk!

Mert egyedül Te vagy a Szent, Te vagy az Úr, Te vagy az egyetlen Föl-ség: Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt az Atyaisten dicsőségében. Ámen.”

(Faragó István)

KAMILLIÁNUSOK

A rend alapítója az itáliai Lellisi Szent Kamill (1550- 1614). Tizenkét éves, amikor édesanyját elvesztette. Apjával együtt a velencei köztársaság katonája, amikor apja is meghal. Lábán olyan seb keletkezett, melytől egy életen át nem tudott megszabadulni. Apja halála után ferences kolostorba akart vonulni, de annak elöljárója kórházba küldte, lába gyógyítására. A kórházban a gyógyításért ápolóként szolgált. A kórház után ismét zsoldosnak állt, s öt éven át harcolt a török ellen. A sereg feloszlata után, mivel minden pénzét elkártyázta, napszámos munkát vállalt egy kapucinus kolostor építkezésénél. Felvétette magát a kapucinusok közé. Amint lábsebe kiújult, elhagyta a rendet. Visszatért a római Szent Jakab kórházba kezeltetni magát, s egyúttal betegápolást vállalt. Munkáját oly lelkiismeretesén végezte, hogy négy év múlva rábízták a kórház vezetését. Látva, hogy az ápolók többsége érzéketlen a betegek iránt, elhatározta, hogy a jobb érzésű ápolókkal közösségben, megszüntetik a visszás állapotokat. 32 éves korában tanulni kezdett és 1584-ben pappá szenteltette magát.

A közösség 1591-ben végleges pápai megerősítést nyert. Az új szerzetesrend tagjai, szerzetesi ruhájukon nagy vörös keresztet viseltek. Az első évtizedekben sok testvér adta életét a tifuszos, pestises betegek szolgálatában. Az alapító felfogása szerint, minden sebesültben és betegben magát Krisztust látták és úgy ápolták, mint, mintha személyesen maga a Megváltó lenne. Különleges adottságuk volt a haldoklók vigasztalásához és felkészítéséhez a nagy útra.

Ezért a „jó halál atyáinak” is nevezték Szent Kamill szerzeteseit.

Ahol járvány ütötte fel fejét, mindehütt ott voltak. Sok betegszolgáló halt meg betegek ápolása közben. Nápolyban egy tifuszárvány alkalmával 47 testvér betegedett meg súlyosan, közülük 15 meghalt. Amikor Rómában kitört a kiütéses tifusz, a betegek ápolásában a testvéreknek mintegy fele életét vesztette. 1598 telén Rómában nagy árvíz volt, s Kamillo hat társával kétszáz beteget mentett meg: miközben a víz egyre nőtt, meredek lépcsőn hordták fel a betegeket a magasabb emeletre.

Amikor Itália szembefordult az egyházzal a rend Franciaországban összpontosult. Amikor Franciaországban kolostorelles törvényeket hoztak, Hollandiába, majd Belgiumba települtek. 1903-ban önálló német rendtartomány alakult. Ausztriában, Dél később Észak Amerikában hoztak létre egészségügyi intézményeket. Később missziós területekre irányult a kamilliánusok figyelme. Kína, Thaiföld, Brazília, Argentína, Madagaszkár szigetén, melyek nem számítottak missziós területnek, új kórházakat létesítettek.

Magyarországra az első nyolc kamilliánus a török ellen harcoló pápai sereggel érkezett. Bár a járványok idején, valamint harctereken és kórházakban fölbecsülhetetlen szolgálatot teljesítettek, II. József fölöslegesnek tartotta őket és feloszlatta a rendet.

Amikor a Nemzetközi Vöröskeresztet megalapították, a kamilliánus szerzetesektől vették át a jelképet, mely azóta is a világ csaknem minden egészségügyi intézményénél megtalálható. Annyi eltérés van csak Szent Kamill keresztjétől, hogy az latin, emez pedig görög formájú (egyenlőszárú) kereszt.

Az alapítót 1746-ban avatták szentté. XI. Pius pápa 1929-ben a betegápolók és hivatás szervezeteik patrónusává tette. Napjainkban mintegy kétezer tagja van a rendnek.

„Ha nem volnának szegények a világon, föl kellene kutatni őket. Föl kellene ásni a földet, hogy megtaláljuk őket, és így alkalmunk legyen jót tenni, az irgalmasságot gyakorolni.” (Lellisi Szent Kamill)”

Gántiné Paulus Noémi

Minden belőle, általa és érte van,
Dicsőség neki mindörökké. (Róm 11,36)

Kedves testvéreink!

Karácsonyi lelkigyakorlatunkat ismét elkezdtük, mely már tíz éve olyan sokunknak nyújt segítséget, hogy az ünnepre felkészüljünk. Célunk, hogy a szokásos vásárlás, otthoni sürgés-forgás mellett ne feledkezzünk meg a lényegről: Jézus születésnapja közeledik! Mivel szerezhetünk neki örömet? A Szentírás alapján végzett napi 20-30 perces ima, elcsendesedés, heti egyszeri összejövetel a Plébánián megadja, hogy a mi szívünkben is megszülessen karácsonykor az Istengyermek. Megtapasztalhatjuk a neki ajándékozott ima-időben Isten valóságát, szeretetét önmagunkban és minden emberi kapcsolatunkban.

Bárki jöhet, fiatal vagy idősebb!
Szükségeltetik: *Isten után vágyódó szív,
Szentírás, és Neki szentelt idő.*

Szeretettel várunk **hétfői napokon 18^h**

Keszthelyi László és Ágnes

FELNÓTT KATEKÉZIS

Dr. Bolberitz Pál: A görög filozófia hatása a kereszténységre

Bolberitz atya ismételten igen színvonalas előadással rukkolt elő annak ellenére, hogy a téma első hallásra kisé elvontnak tűnt. Sikerült a tőle megszokott színes előadásmódban a mai ember életével kapcsolatba hozni a vonatkozó teológiai és filozófiai ismereteket.

Az előadás kiinduló pontját XVI. Benedek pápa régensburgi beszéde adta, melyben a pápa az ellen emel szót, hogy egyes teológusok állásfoglalása szerint a kereszténység hellenizálódott.

Ma igen divatos a kereszténységet „zsidó-keresztény” vallásként emlegetni. Ez annyiban indokolt csak, hogy az Ószövetség a Biblia része, azonban még nem lezárt kinyilatkoztatás. A keresztény vallás szerint az Ószövetség az Újszövetség előképe, ami az Újszövetségben teljesedik be. Tehát az Újszövetség az Ószövetségben el van rejtve, az Ószövetség pedig az Újszövetségben válik világossá.

Isten akarata szerint az ókeresztény missziós vallás találkozott a hellén kultúrával. A kereszténység első 300 éve fokozottan a missziós parancs teljesítésével telt. Az akkor ismert világot bejárva az apostolok és tanítványaik mindenütt hirdették az evangéliumot. Szent János apostol kivételével mindegyikük, az összes pápa is vértanúhalált halt.

A babiloni fogság idején a zsidó közösségek akaratlanul is missziós feladatot teljesítettek, mivel a pogány többségben (politeista vallás) élő népek között az egyistenhitről (monoteista vallás) és magasabb rendű erkölcsről tettek tanúbizonyságot. Voltak a pogányok között olyanok, akik szimpatizáltak ezzel a felfogással (prozeliták = is-

tenfélők). A zsidó vezetők azonban a pogány népek ellen helyezkedtek, fokozatosan kifejlesztve önmagukban egy olyan hamis öntudatot, ami szerint kiválasztottságuk a saját érdemük. A kereszt (szervenés) és feltámadás problémájával azonban nem tudtak mit kezdeni. Ezekre később Krisztus evangéliuma adta meg a választ.

Kr.e. IV. század közepén Nagy Sándor hódításai nyomán a görög kultúra és ezzel a filozófia is kiterjedt a Földközi tengeren túlra is. A Római Birodalom később beolvasztotta a görög kultúrát és vallási elemeket, majd ezekhez hozzátette a saját magasan fejlett gazdasági szervezettségét.

Rómában volt az akkori világhatalom központja, tehát Péter és Pál fontosnak tartotta, hogy Isten ígését itt hangsúlyozottan hirdessék és a későbbiekben a kereszténység központját itt alapítsák meg.

Szent Pál areopagoszi beszédében

(ApCsel 17.22-33) a görög filozófusokhoz szól. Kiinduló pontja, hogy van egy világ. A világnak kell, hogy egy végső oka, magyarázata legyen. Ebben a világban összhang, harmónia van. A görög filozófia nagyjai (Szókratész, Platón és Arisztotelész) a filozófia módszerével, kinyilatkoztatás nélkül eljutottak odáig, hogy a politeista vallás nem lehet megoldás. Platón szerint a világ végső oka a „legfőbb idea”: a Jó, Arisztotelész szerint ez a mozdulatlan „Ösmozgató”. A halálra azonban ők sem találnak magyarázatot. A földi életet Platón siralomvölgynek tekinti, ahonnan minél előbb vissza kell jutni a tökéletes „ideák világába”, a szellemi létbe. Arisztotelész szerint nincsen ilyen tökéletes világ, hanem a földi életben, a dolgokban benne van ez a maradandó lényegiség. Ezt a lényegét

az elvonatkoztatás segítségével tudjuk kiragadni az egyedi dolgokból. Ezzel az elmélettel Arisztotelész megalapozta az egész nyugati tudományos módszert. A tudományos vizsgálat ugyanis abból áll, hogy egyedi eseteket megfigyelve észre veszem, hogy a dolgok hasonlítanak egymáshoz. Elvonatkoztatva megállapítom a hasonlóság alapját és leszűröm a dolgok közös lényegét. Tehát a tudományos módszer az egyedi megfigyelések alapján, elvonatkoztatás útján jut el az általános ismerethez.

Arisztotelész a természetben meglévő erkölcsi törvényekre is felhívja a figyelmet: okosság, igazságosság, mértékletesség és a bátorság. Ezek között az erény mindig a középuton helyezkedik el. Az okosság erénye határozza meg a többit is. Világszemléletében azonban nem szerepelt a teremtés gondolata. A világ szerinte, mint a görög gondolkodóknál általában, örök körforgásban létezett.

A kereszténység mindebből átvette, hogy nincs két igazság. A hit és az ész igazsága nem áll ellentétben egymással, hanem egymásra épülve kiegészíti egymást. Az egyház tanítása az egyes emberben nem megszünteti addigi életfelfogását, hanem más szemszög szerint rendezze be életét.

Az areopagoszi beszéd legfőbb mondanivalója az, hogy van bűn, és ez alól van feloldozás. Ezt pedig a Názáreti Jézus hozta el nekünk keresztthalála és feltámadása által.

Isten akarata szerint Aquinoi Szent Tamás nyomán az egyház tovább vitte Arisztotelész elméletét: átvette, és tovább fejlesztette azokat az értékes tanításokat, amelyeket az emberi ésszel ki lehetett következtetni.

Horváthné Kati

Idősebbek teadélutánja

Október 28-án jöttünk össze. Tíz év telt el 1996. októberi megalakulásunk óta, s ezért imánkban hálát adtunk Istennek. Közösségünkben már az égi hazában vannak de kedves személyük emléke a szívünkben él. Ma ismét aktuálissá vált az a felhívás, amelyben akkor templomunk 50. és most pedig a 60. évfordulóra való előkészület történt. Ismét arra kérjük idősebb híveinket, hogy keressék meg templomi vonatkozású régi fényképeiket. Molnár Miklós seminaristánk készít egy vastkosabb könyvet templomunkról és reméli, hogy még akad lappangó emlékanyag. Ezután Hegedűs Józsefné, Jutka néni osztotta meg velünk személyes élményét egy videó film bemutatásával. A felvétel az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia 2004. évi lourdesi és fatimai zarándokútján készült. Ennek lelki élménye azért is fontos, mert 2006. október 19-én Egyházunk Fatimában újíttotta meg Szent István felajánlását a magyar keresztúton. Egyben, II. János Pál pápa világfelajánlásához is csatlakozva, Mária szeplőtelen szívének lett felajánlva nemzetünk.

Jó volt együtt lennünk.

Mihály Péter

Tanít az élet

Volt egyszer egy fogadó, melyet Ezüst Csillagnak hívtak. A tulajdonos minden tőle telhetőt elkövetett, hogy minél több vendéget csábítván nyereséggé tegye vállalkozását: a szállás kényelmes volt, a kiszolgálás szívélyes, és az árak elfogadhatók, de mindhiába.

Kétségbeesésében elhatározta, hogy kikéri egy bölcs tanácsát.

Miután a bölcs végighallgatta bánatos történetét, azt javasolta, hogy változtassa meg a fogadó nevét.

– Az lehetetlen – mondta a fogadós. Nemzedékek óta Ezüst Csillag a neve, mindig is így ismerték az egész vidéken.

– Nem – állította a bölcs határozottan –, mostantól fogva Öt Haragnak fogod hívni, a bejárat fölé pedig felakasztasz hat harangot.

– Hat harangot? Ez aztán abszurdum. Ugyan már minek tennem?

– Csak próbáld ki, és meglátod – mosolygott a bölcs.

Nos a fogadós megpróbálta. És a következőket tapasztalta. Aki csak elment a fogadója mellett, mind betért, hogy felhívja egy hibára a figyelmét, gondolván, hogy előtte még senki más sem vette észre. Bent aztán kellemesen érintette őket a szívélyes kiszolgálás, és ott maradtak egy kis felüdülésre, megadván ezzel a fogadósnak azt az anyagi sikert, amit korábban mindhiába keresett.

Kevés dolog van, amiben nagyobb örömmünket lelnénk, mint a mások hibáinak kijavításában.

* * * * *

Isten egyszer fogadást adott az erényeknek. Minden erény hivatalos volt rá, kicsi és nagy, hétköznapi és hősiesség egyaránt. Az Ég egyik csodálatosan díszített termében gyülekeztek, és hamarosan igen jól érezték magukat, hisz mindnyájan ismerték egymást, némelyek még egész közeli rokonságban is álltak egymással.

Hanem Isten egyszer csak észrevett két erényt, akik nem ismerték egymást, és feszélyezve érezték magukat egymás társaságában. Ezért aztán Isten kézen fogta egyikőjüket, és bemutatta a má-

siknak: – Ez itt a Hála; bemutatlak a Jótettnek.

De alighogy Isten megfordult, a két erény már ismét szétvált. Azóta is úgy tartják, hogy még maga Isten sem tudta a Hálát odacsalni, ahol a Jótett is jelen van.

* * * * *

A hibák, amelyeket az emberekben látunk, többnyire a sajátunk.

– Elnézést, uram – kezdte egy diák félénken –, nem tudtam elolvasni, amit a legutóbbi dolgozatomban a margó szélére írt.

– Azt írtam oda, hogy írj olvashatóban! – válaszolta a tanár.

Anthony de Mello

HANGVERSENY lesz templomunkban
dec. 9-én, szombaton este 19 órakor,
melyre szeretettel várunk mindenkit.

A **műsorban** felhangzik Albinoni Magnificatja, Harmat Artúr 150. zsol-tárja, és természetesen megszólal új orgonánk is.

Közreműködnek:

Virágh András orgonaművész;
Keszthelyi Mária, Demetrovics Eszter, Drucker Péter, Gerzsenyi Csaba énekművészek;
a **Hubay Jenő Ifjúsági Zenekar** (művészeti vezető: **Sebők Irén**) és a **Laudate Kórus**. Vezényel: **Jakabné Kovács Márta**.

FELNŐTT KATEKÉZIS következő
4. előadása 2007. január 18 csütörtök

Előadó: Gaál Endre nagyprépost

Kedves gyerekek!

A Szent István plébánia
apraja és nagyja
szeretettel meghív
benneteket Szüleitekkkel, Nagyszülei-
tekkkel és Testvéreitekkkel együtt a
2006. december 9-én du. 4 órakor

a Katolikus Körben

(Szent István tér 14. a piac mellett) ren-
dezendő

MIKULÁS ÜNNEPSÉGÜNKRE

Ünnepeljünk együtt!

BABA-MAMA KLUB

**indult október 11-én, szerdán, plébá-
niánk hittantermében délelőtt 10-12-ig.**
Összejöveteleinket minden hónap
2. és 4. szerdáján tartjuk.

Szeretettel várunk minden
anyukát, babát,
kisgyermeket, kismamát
és minden érdeklődőt!

Egyéb információ Székelyné Parizán
Beáta 06-30-304-70-34 és
Márfiné Rétfalvi Noémi (Pimpa)
06-20-454-21-38

Az **Esztergomi bazilikában** novem-
ber **26-án (vasárnap) a 10:30^h** - kor
kezdődő szentmisén kapja meg
ünnepélyes keretek között papi ruhá-
ját

Molnár Miklós.

Legyünk ott minél többen és erősít-
sük imáinkkal papi hivatását!

Téma: „Szent Pál útjai”.

Minden érdeklődőt

sok szeretettel várunk!

Hováthné Kati